

1946-06-23

AFSENDER

Olga Wagner

MODTAGER

Jens Ferdinand Willumsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Dateringsbegrundelse:

Øverst på side 1 er der skrevet med blyant "Poststempet 24.6.48."

Brevets indhold viser dog, at brevet er skrevet sankthansaften i 1946.

Afsendersted:

Lyngby (Danmark)

Modtagersted:

Cannes (Frankrig)

Omtalte personer:

Michelle Bourret

Siegfried Wagner

Vita Wagner

Arkivplacering:

J.F. Willumsens Museum

Arkivkasse: B/I/1 - Wagner

DOKUMENTINDHOLD

Olga takker for Willumsens anbefaling af gigtmedicin. Hun har selv hørt om et kurophold i Aqui, der ligeledes skulle gøre underværker. Det er et år, siden Siegfried kom hjem fra Sverige, hvilket de har fejret med en lille fest. Det var eventyrligt, at alle var samlet igen, idet Olga for godt et år siden havde tvivlet på et kommende gensyn med sin mand. Olga beundrer Michelle Bourret og kvinder generelt for deres utrolige arbejdspræstationer.

TRANSSKRIFTION

Sct. Hansaften

Kære Willumsen!

Jeg er saa rørt over at De til trods for Deres egne Smerter og store Bekymringer har tænkt paa at sende mig et Raad, som jeg endnu ikke har prøvet. Ja, tidligere hjalp acetyl salicyl Tabletter udmærket paa Smerterne, men er det ikke mærkeligt i det sidste Aar har jeg ikke kunnet taale dem, jeg faar udslæt af dem, maaske er Deres Form for Salicyl bedre for mig. Det er modbydeligt ganske stille at maatte se paa hvorledes ens gode Krop efterhaanden nægter at lystre endnu kan jeg gøre mit sædvanlige Arbejde i Huset uden anden Hjælp end en Kone, men det gaar ikke smertefrit af. Kyndige Folk siger at Kuren i Aqui i Italien hjælper glimrende, saa hvis De skulde komme til Italien var det vel værd at prøve. – Det var en frygtelig Tid for mig da Siegfried og jeg sad hver paa sin Side af Øresund og jeg tilsidst var begyndt at tvivle om at vi nogensinde mere vilde faa hinanden at se. Det er nu godt et Aar siden at han kom hjem og paa den Aarsdag fejrede vi en lille Fest sammen med vore Venner og ogsaa nogle af Lidelsesfællerne i Exilet. Det var helt eventyrligt for mig at vi var her allesammen igen glade og muntre, saa skidt med at der ogsaa herhjemme er mange Sorger. Jeg sender Madame Bourret en Hilsen og en beundrende Tanke, hvad Kvinder presterer i Retning af Arbejde, ogsaa herhjemme, er utroligt, jeg ser bare det Arbejde mine Døtre maa holde til, Vita har endda sin Hospitalsgerning om Morgenens foruden Barnet. Det varer nok noget inden Lidenskaberne og Nerverne falder til Ro efter disse forrykte Aar. Her bliver Folk kurerede af Magnetsøger ved Strygninger; det forekommer mig som det rene Lourdes men jeg maa indrømme at jeg har set forbavsende Helbredelser og naar det bare hjælper, saa kan det vel være ligemeget hvordan det gaar til. Nu nok for denne Gang. Jeg sender Dem en hjertelig Hilsen og Tak og haaber at vi snart maa ses herhjemme.

Deres hengivne
Olga Wagner.

Let. Hønsaften

Postkammeret.
24.6.78

Kære Willumsen!

Jeg er saa rodt over at
De til Trods for Deres egne
Smerter og stor Betyrning²
er har tænkt paa at sende
mig et Raad, som jeg endnu
ikke har prøvet. ja, tidlige
hjælp acetyl salicyl tabletter
udmærket paa Smerterne,
men, er det ikke mærkeligt
i det sidste Aar har jeg
ikke kunnet tale dem,
jeg faar Udolcet af dem,
maatte er Deres Form for
Salicyl bedre for mig.
Det er medlydeligt ganske
stille at maatte se paa hvor²
leder en gade Krop efter²
haanden nægter at lystre

et Kompendium
1847
andni kan jeg gøre mit
sedvanlige Arbejde: Men
uden anden Hjælp end en
Glans, men det gaar ikke
smerte frit af. Tydige Folk
siger at Tiuren i Agui i
Italien hjælper glimrende,
saa hvis De skulde komme
til Italien var det vel værd
at prøve. — Det var en
frygtelig Tid for mig da
Liesfried og jeg sad hver paa
sin Side af Fresund og
jeg til sidst var begyndt
at tvivle om at vi nogens
sinde mere vilde faa
hinanden at se. Det er
mig gædt et Aar siden at
han kom hjem og paa den
Aarsdag fejrede vi en lille
fest sammen med vore Ven

mer og ogsaa maste af
Lidelsesfælleme i Exilet.
Det var held eventyrligt for
mig at vi var her allesam
men igen glade og minsted,
saa skidt med at der ogsaa
hentyemne er mange Løys,
jeg sender Madame Bounret
en Hilsen og en beundrende
Tanke, hvad I vinder præsten
i Retning af Arbejde, ogsaa
hentyemne, er utroligt,
jeg ser bare det Arbejde
mine Døtre maa holde
til, Vita har endda sin
Hospitalsgering om Mooz
genen foruden Barnet.
Det varer nat noget inden
Lidenskaberne og Nerverne
falder til Ro efter disse
Løys Ete Aar. Her bliver
Folk kurerede af Magnetis

ofrer ved Strygninger; det
fordømmer mig som det
rene Lourdes men jeg maa
indrømme at jeg har set
forbavsende Helbredelser
og maa det bare lyde her,
saa kan det vel vare lige
meget hvordan det gaar
til. Nu nok for denne
gang. Jeg sender Dem en
hyentelig Hilsen og Tak
og haaber at vi snart
maa ses herfyremme.

Deres hengivne

Olga Wagner.